N° 186. 1853.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f [illegible] in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 9 AUGUSTUS.

NEDERLANDEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKSTELEGRAAF.

De Nederlandsche telegraafkantoren zijn langs de Belgische lijnen in verbinding gesteld met de Zwitsersche kantoren te *Bühler*, *Gais* en *Heiden*, met het Saksische kantoor te *Altenburg* en met de Fransche kantoren te *Epinal* en *Melun*. De prijzen voor de enkelvoudige berigten naar de reeds vroeger geopende Fransche plaatsen *Cette* en *Montpellier* zijn met [illegible] verhoogd.

Voor een enkelvoudig berigt naar de opgenoemde plaatsen wordt thans aan de Nederlandsche kantoren betaald:

	Naar Epinal en Melun.	Naar Altenburg.	Naar Bühler, Cette, Gais, Heiden en Montpellier.
te Dordrecht, 's Gravenhage en Rotterdam	7.20 gl.	8.40 gl.	10.80 gl.
te Amsterdam, Arnhem en Utrecht.	8.40 »	9.60 »	12.00 »

's Gravenhage, den 8sten Augustus 1853.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

TURKIJE.

Het officiele blad der Fransche regering, de *Moniteur* van gisteren, den 7den dezer, behelst de volgende gewigtige mededeeling:

» Uit St. Petersburg is onder dagteekening van den 3den dezer berigt ontvangen dat de Keizer van Rusland zich vereenigt met de hem van Weenen toegezonden nota.

» Indien deze nota door de Porte zonder verandering wordt aangenomen, is de Keizer van Rusland bereid een gezant van den Sultan te ontvangen."

Hiermede stemt een telegraphisch berigt uit Weenen van den 6den dezer overeen; het luidt als volgt:

» Volgens berigten uit St. Petersburg van den 3den Augustus heeft de Keizer van Rusland de door den overste Ruff overgebragte voorstellen aangenomen. Wanneer de Porte ze onveranderd aanneemt, zal de Turksche gezant worden ontvangen."

Omtrent den inhoud der door Rusland aangenomen voorstellen vernemt men iets naders uit het volgende berigt der half-officiele Parijsche *Patrie*:

» Men verzekert dat alle aan het Russische gouvernement gedane voorstellen tot schikking van het Turksch-Russisch geschil voordeelen aanbieden welke niet bedongen zijn bij het voor Rusland reeds zoo gunstige verdrag van Kainardsché. Men weet dat dit vermaarde verdrag, in 1774 tusschen Sultan Abdul Hamed en Keizerin Katharina aangegaan, vooral strekte om al het land tusschen den Dnieper en de Bog aan Rusland te geven en de onafhankelijkheid der Tartaren van de Krim en de Kuban te verzekeren; maar dat het geene volledige bepalingen inhield betreffende het godsdienstige vraagstuk en bepaaldelijk betreffende de vrijheden der Grieksch-katholieken. Op dit punt, hetwelk sedert zoo gewigtig geworden is, worden aan Rusland de uitgebreidste waarborgen en de volledigste voldoening aangeboden, en wel in zeer voegzame bewoordingen."

In het *Journal des Débats* leest men: » De berigten uit Moldavie houden in dat, terwijl in het westen van Europa de graanoogst ver van gunstig is, dat vorstendom dit jaar zoo veel graan zal opleveren als sedert vele jaren het geval niet is geweest. De oogst gaat er rustig voort, terwijl de boeren zich om de bezetting van hun land door vreemde troepen niet veel schijnen te bekreunen. Doch de oorlogsgeruchten bewerkten dat de graanhandel niet op een goeden afzet rekenen durfde; en dien ten gevolge is de graanprijs er zeer gedaald."

RUSLAND.

Uit St. Petersburg wordt van den 30sten Julij gemeld dat de Keizer de ter reede van Kronstadt vereenigde oorlogschepen, ten getale van drie en zestig, in oogenschouw genomen, en vervolgens in eene dagorder zijne hooge tevredenheid aan de bevelvoerders en manschappen betuigd heeft.

DUITSCHLAND.

In een geacht Zuid-Duitsch dagblad, den *Schwäbischen Merkur*, leest men het volgende: » Het schijnt dat de aartsbisschop van Freiburg in zijnen strijd tegen het staatsgezag den eersten gewigtigen stap op den weg van dadelijk verzet gedaan en den kerkelijken ban uitgesproken heeft tegen de leden van den groothertogelijk Badenschen Katholijken opperkerkeraad. Zoo zouden wij dan in dezen heilloozen strijd gekomen zijn tot het punt waar het gouvernement niet langer kan nalaten ernstige maatregelen voor de handhaving van het miskende en geschonden gezag van 's lands wetten te nemen. Immers niemand zal ontkennen dat het gezag der wetten van den Staat geschonden en miskend wordt, wanneer men een staats-collegie beletten wil de aan hetzelve van staatswege opgedragen taak te vervullen; het is niet eenig misbruik van gezag, maar het gezag zelf van dat staatscollegie, hetwelk wordt gewraakt. Aller oogen zijn thans op de vereenigde regeringen der tot de Boven-Rhijnsche kerkprovincie behoorende landen gerigt; men vertrouwt dat zij wijsheid en kracht genoeg zullen hebben om zich te verzetten tegen eene zoo ongehoorde aanranding van de regten des Staats, uitgaande van een collegie hetwelk toch uit onderdanen bestaat, die aan den vorst des lands trouw hebben gezworen.

» Is deze stap van den aartsbisschop ook een noodwendig gevolg van het door de prelaten consequent volgehouden stelsel, als een wijze stap zal het zelfs door hunne warmste aanhangers niet kunnen worden geprezen. De lofwaardige mannen echter die wegens de naauwgezette vervulling hunner ambtspligten en wegens hunne trouw aan den Vorst getroffen zijn door den banbliksem, zullen er niet door worden gekwetst: in het getuigenis van hun geweten en in de welverdiende achting van alle weldenkenden onder ons Katholijken zoowel als onder onze Protestantsche medeburgers, zullen zij voor de grievende behandeling eene vergoeding vinden, indien zij den door God en door den Vorst hun aangewezen post niet verlaten."

Uit Stuttgart wordt van den 5den dezer gemeld dat een bisschoppelijk banvonnis tegen den Wurtembergschen Katholijken kerkeraad gerigt is; het treft echter, naar verzekerd wordt, alleen de geestelijke leden van dit staats-collegie en niet de leeken die in hetzelve zitting hebben.

— Van regeringswege is thans het ontwerp van een wetboek van criminele regtsvordering voor het koningrijk Saksen openbaar gemaakt met eene toelichtende memorie. Openbare en mondelinge behandeling der strafregtsgedingen is in dit ontwerp in beginsel aangenomen doch in de toepassing hier en daar beperkt: in sommige gedeelten van het geding verschijnt de beklaagde niet voor den regter, terwijl schriftelijke behandeling met de mondelinge verbonden en aan minderjarigen het bijwonen der teregtzitting verboden wordt.

— In het hertogdom Nassau is eene wet door de regering voorgedragen en na goedkeuring der standen afgekondigd, welke de regtspraak der gezworenen tot de zwaardere misdrijven beperkt. Zij zal ten gevolge hebben dat omstreeks de helft der strafzaken die tot nog toe voor de jury gebragt werden, voortaan voor het hof van assises alleen wordt behandeld; waardoor voor de gezworenen zoowel als voor de schatkist de last der regtspraak niet weinig zal worden verligt.

ZWITSERLAND.

De eerste kamer van de wetgevende magt des Eedgenootschaps heeft zich in hare zitting van den 4den dezer, na eene beraadslaging met gesloten deuren, bijna eenstemmig vereenigd met het besluit der tweede kamer om in de verdere behandeling van het geschil met Oostenrijk aan het eedgenootschappelijk bewind volle vrijheid te laten, en het daartoe tevens vrije beschikking over de bondskas te geven.

Alzoo eene nieuwe volmagt als het ware ontvangen hebbende, heeft het bewind, zoo als uit Bern van den 5den dezer gemeld wordt, den vorigen dag eenstemmig besloten aan Oostenrijk geen verdere dan de reeds aangeboden inwilligingen te doen.

De beide kamers hebben zich tot den aanvang der aanstaande maand Januarij verdaagd, nadat het besluit der Berner regering tot ontbinding der Grutli-vereeniging (een politiek genootschap van min of meer radicale strekking) aan het bewind tot nader onderzoek was verzonden, als zijnde daarbij het door de bondsregeling gewaarborgd regt van vereeniging beperkt, zonder dat van de noodzakelijkheid daartoe bleek.

FRANKRIJK.

Bij een keizerlijk besluit van den 3den dezer is de wetsbepaling die den invoer van graan en meel onder buitenlandsche vlag onderwerpt aan een hooger regt dan den invoer in Fransche schepen, buiten werking gesteld tot aan den 31sten December aanstaande.

Tot toelichting van dit besluit zegt de *Moniteur* van den 6den dezer: » De voor de loopende maand opgemaakte en afgekondigde staat van graanprijzen moet eene aanmerkelijke verlaging ten gevolge hebben van het invoerregt op het buitenlandsche graan, en zal het zelfs voor een gedeelte der kust en der landgrenzen tot het minimum van 25 centimes doen dalen. Maar bij de tegenwoordige levendigheid van het handelsverkeer kan onze koopvaardijvloot niet aan al de behoeften des handels voldoen. De verlaging van het invoerregt zou alzoo hare uitwerking gedeeltelijk verliezen, indien de bepalingen tot beperking der buitenlandsche scheepvaart in stand gehouden wierden ten aanzien van den invoer van granen."

Omtrent den te wachten oogst in Frankrijk ontbreekt het nog aan genoegzame berigten. Doch het bovengemelde besluit is aan de beurs van Parijs aangemerkt als een blijk dat het gouvernement daaromtrent

niet zoo gerust is als sommige ministeriele bladen; en het heeft alzoo, gepaard aan de onzekerheid omtrent den afloop van het Turksch-Russisch geschil, jl. Zaturdag den prijs der fondsen doen dalen.

— Bij eene ministeriele aanschrijving zijn de arrondissementsraden die wederom dankadressen aan den Keizer wilden rigten, aangemaand om zich te onthouden van politieke bemoeijingen als niet in hunnen werkkring liggende. » Toen het een groot nationaal belang gold — zegt de aan de departements-prefecten gerigte aanschrijving — toen Frankrijk zijn lot bepalen moest door zijnen wil onder alle vormen en langs alle wegen te doen kennen, toen zou men de wetsbepalingen welke aan de departements- en arrondissementsraden politieke bemoeijingen verbieden, al te ver getrokken hebben, zoo men daarmede de aandrift van geheel een volk had willen stuiten. Maar thans, nu Frankrijk met eigen hand een zoo krachtig staatsgezag gegrondvest hebbende, in vrede en welvaart genot heeft van de instellingen die het zich zelf heeft gegeven; nu de geheele natie weet dat zij niet langer het bewind van eene kaste of partij maar den natuurlijken vertegenwoordiger van het volk zelf aan haar hoofd heeft; nu het gouvernement klaarblijkelijk het vertrouwen der natie bezit; nu de jongste rondreize der prefecten als het ware een zegetogt van het staatsgezag was: nu bestaat er geen enkele reden meer welke aan het gouvernement vrijheid geeft om de departements- en arrondissementsraden te laten afwijken van de strikte voorschriften der wet welke hen in het leven geroepen en hun werkkring afgebakend heeft."

— Het gerucht dat het Fransche Noordzee-eskader de monstering der Engelsche vloot te Spithead op den 11den dezer zou bijwonen, wordt door den Parijschen *Constitutionnel* tegengesproken. » Te Cherbourg is geen eskader gevormd," zegt het ministeriele blad; » er wordt slechts een enkel schip uitgerust; en hoewel aan het marine-etablissement te Brest ijverig wordt gewerkt, is het Noordzee-eskader nog niet gereed om te kunnen uitloopen."

— Den 6den dezer is te Parijs het programma afgekondigd van de feestelijkheden die den 15den Augustus in de hoofdstad zullen plaats hebben; het behelst niets buitengewoons; de eenige nationale feestdag zal met den gewonen luister gevierd worden.

— In den *Moniteur* van den 7den dezer is een keizerlijk besluit afgekondigd waarbij concessie verleend wordt voor het aanleggen van een spoorweg van Lyon tot de Fransche grenzen in de rigting van Genève.

ENGELAND.

Het voorstel der regering om de Roomsch-katholijke stichtingen en fondsen van liefdadige bestemming nog niet te onderwerpen aan het toezigt en gezag der staatscommissie, welke volgens de nieuwe wet bij alle andere stichtingen van dien aard tegen slecht en ondoelmatig beheer zal waken, is door het Lagerhuis aangenomen, gelijk reeds in ons vorig nommer gemeld is; doch vooraf had de regering, ter geruststelling dergenen die vreesden dat de toegezegde voordragt betrekkelijk de Roomsch-katholijke stichtingen al te lang of geheel zou uitblijven, de uitzondering tot den tijd van twee jaren beperkt; aldus gewijzigd is het voorstel met eene geringe meerderheid (87 stemmen tegen 76) aangenomen.

In dezelfde zitting van het Huis is het door de regering voorgedragen wets-ontwerp, houdende bepalingen tot bevordering van het volksonderwijs ingetrokken, nog voordat over de tweede lezing, dat is over het beginsel der voordragt, door het Huis beraadslaagd was. Zij mishaagde aan de kerkelijkgezinden, omdat zij bij uitsluiting en waar nog geene andere gelegenheid tot schoolonderwijs voor dissenters bestond, aan deze een louter wereldlijk onderwijs aanbood; aan de voorstanders van het particulier schoolwezen, waartoe de meeste dissenters behooren, voldeed zij niet omdat zij het beginsel eener gemeentelijke schoolbelasting aannam.

Bij de ontwikkeling der door de regering beraamde maatregelen tot herstelling der eendragt tusschen de uitvoerende en de wetgevende magt in Jamaica, erkende lord John Russell dat de West-Indische kolonien door de vrijstelling der slaven en de vrijhandels-wetgeving eerst groote verliezen hadden geleden. Er waren echter zijns inziens ook andere oorzaken voor den achteruitgang der kolonie Jamaica: immers Trinidad en Britsch Guyana hadden de geleden verliezen reeds hersteld; in deze beide laatstgenoemde kolonien bedroeg de uitvoer van suiker in het afgeloopen jaar 1,321,000 centenaars, tegen 824,000 centenaars in 1840: dit was eene toeneming van ruim vijftig per cent. Jamaica daarentegen voerde 517,000 centenaars suiker uit in 1840 en slechts 511,000 in 1852. Voor alle drie kolonien was de rijkswetgeving dezelfde; doch Guyana en Trinidad hadden gehoor gegeven aan den raad van de regering des moederlands; zoo had Guyana van 1840 tot 1853 niet minder dan 49,000 en Trinidad 24,000 vrije arbeiders van elders ingevoerd, doch Jamaica slechts 14,000. Daar echter de maatregelen des moederlands, hoe wijs ook en heilzaam in de uitkomst, aan de West-Indische kolonien verliezen hadden berokkend, achtte de minister niet raadzaam jegens haar van de regten der rijkswetgeving tot het uiterste gebruik te maken. Hij stelde derhalve voor, met de geldmiddelen en het crediet des moederlands Jamaica in de finantiele moeijelijkheden te hulp te komen, maar tevens wilde hij de bevoegdheid van de wetgevende kamer dier kolonie in geldzaken eenigermate beperkt hebben, zoodat zij voortaan, even als het Britsche Lagerhuis, in geldzaken geen initiatief of administratie zoude hebben, noch het regt om in zekere vaste posten der begrooting van openbare uitgaven wijzigingen te brengen. Erkennende dat de tegenwoordige jaarwedden der ambtenaren die door het moederland naar de kolonie gezonden waren, te hoog gesteld was, wilde de regering de tegenwoordige titularissen schadeloos stellen voor het verlies der wedde op welke zij aangesteld waren. Eindelijk wilde de regering den gouverneur der kolonie, die velen aldaar tegen zich ingenomen had, vervangen.

Dit plan der regering vond in het algemeen bijval bij de vergadering.

Het Huis heeft zich vereenigd met de door de regering voorgestelde wetsbepaling dat alle stoombooten, fabrieken enz. te Londen met rookverterende fornuizen moeten voorzien zijn. Eenige leden twijfelden of het bij allerlei stookplaatsen mogelijk was den rook te verteren. Lord Palmerston zeide dat de rook voor de hoofdstad een onuitstaanbare en niet noodwendige last was; hij achtte het bewezen dat niet alleen de rookvertering mogelijk was, maar dat de rookverterende toestellen aan de eigenaren nog eene geldbesparing aanbragten.

Op voorstel van een zijner leden besloot het Huis van het gouvernement mededeeling te vragen van alle depêches of berigten van Britsche overheden betreffende den burgeroorlog in China. Een der ministers, de heer Graham, deelde hierbij aan het Huis mede, dat de regering berigten ontvangen had van hetgeen tusschen de opstandelingen te Nanking en den heer Bonham, den gouverneur der Britsche nederzettingen in China, was voorgevallen, en dat deze berigten van een zeer gunstigen en geruststellenden aard waren. » Ik zie geen grond — zeide de minister verder — om te vreezen dat er eenige verandering in de betrekking van het land tot het buitenland zal komen: welke binnenlandsche beroeringen er ook plaats grijpen, en zij zijn, naar ik geloof, van zeer ernstigen aard, tot welke de uitslag ook moge zijn van de worsteling, stremming van het handelsverkeer met het buitenland schijnt niet te duchten. In het vooruitzigt echter dat in de tegenwoordige omstandigheden eene sterkere Britsche zeemagt in de Chinesche zeeën zou kunnen noodig zijn, heb ik aan den admiraal Pellew bevel gezonden om zich naar die wateren te begeven; de admiraal heeft dit bevel niet afgewacht en is van het Indische naar het Chinesche station gestevend, vergezeld van eene oorlogsstoomboot; en thans, geloof ik, is de sterkte onzer zeemagt aldaar geheel voldoende voor den eisch der omstandigheden."

Sedert eenigen tijd waren er Engelsche muntstukken in omloop waarop de naam en woonplaats van fabrikanten of kooplieden was gestempeld of gegrift. Thans is van regeringswege eene wet voorgedragen en door het Lagerhuis aangenomen, strekkende om het gebruiken van geldstukken als middel van bekendmaking te beletten. Zij bepaalt dat al wie muntstukken van het Vereenigd Rijk ontsiert door er namen of woorden op te stempelen of in te griffen, correctioneel strafbaar is met geldboete of gevangenisstraf of beide te zamen; wie een aldus ontsierd muntstuk in betaling aanbiedt, zal met eene geldboete van hoogstens 2 L. st. worden gestraft, terwijl het muntstuk niet langer als wettig betaalmiddel wordt aangemerkt.

Het Lagerhuis heeft aan de regering 30,000 L. st. bewilligd voor het aanleggen van zes electrische telegraafdraden van Londen over Dover naar het vasteland. Uit hetgeen hierbij door den minister voor de handelszaken, den heer Cardwell, medegedeeld werd, vernam men dat de Engelsche regering zich met de Fransche, Nederlandsche, Belgische, Duitsche, Zwitsersche en Sardinische regeringen vereenigd heeft om eene telegraphische communicatie tusschen die onderscheiden landen daar te stellen, welke hoofdzakelijk ten dienste der regeringen zou bestemd zijn, en haar het voordeel zou opleveren dat zij geheimschrift voor telegraphische mededeelingen aan gezanten enz. zouden kunnen bezigen; dat de bevordering der regeringsdepêches nimmer vertraagd zou worden door de noodzakelijkheid om eerst particuliere berigten over te brengen, en dat zij zou geschieden zonder eenig oponthoud aan tusschenstations. De minister hoopte echter dat deze telegraaph-linie ook, zooveel met hare eigenlijke bestemming bestaanbaar zou zijn, aan het belang van handel en verkeer zoude worden dienstbaar gemaakt. Hij weêrsprak de leden welke meenden dat de regeringen die voordeelen ook konden verkrijgen door eene overeenkomst met reeds bestaande of nog op te rigten particuliere telegraaph-ondernemingen. Hij ontkende niet dat de aangevraagde som vrij hoog was; maar zeide dat daarmede ook in al de kosten der onderneming voorzien zou zijn en het Parlement nimmer weder daarvoor zou worden aangesproken.

Verder verleende het Huis 4000 L. st. voor het aankoopen, ten behoeve van het algemeen, van het patent eener door den heer Archer uitgevonden machine tot het doorboren van strooken papier, zoo als strooken zamenhangende postzegels, en die, naar de minister van finantien zeide, ook voor banknoten en dergelijke zou kunnen gebruikt worden. Ook werd 5000 L. st. bewilligd als vergoeding aan den heer Harris voor den tijd en de kosten aangewend, om verbeteringen te brengen in het gebruik van electrische geleiders aan boord van schepen. De minister van marine zeide dat door de aanwending der verbeterde geleiders, veelmalen menschenlevens en goederen waren behouden, inzonderheid bij 's rijks zeemagt, en dat de heer Harris nog nimmer eenige belooning voor zijne hoogst nuttige uitvinding had ontvangen, hoewel het gouvernement en de koopvaardij er het vrije gebruik van hadden.

Op de vraag hoe ver de aanstalten tot het invoeren van een eenparig en verlaagd briefport voor de briefwisseling tusschen het moederland en de kolonien gevorderd waren, antwoordde de kanselier der schatkist, dat hij voorstellen daartoe aan de koloniale regeringen had gedaan; en dat de antwoorden, voor zoover zij reeds waren ontvangen, alle gunstig voor het plan waren. De grondslag van het voorstel was, dat er voor de bedoelde briefwisseling een laag en eenparig briefport zou worden bepaald, hetwelk niet alleen het zeeport in zich zou bevatten maar het port van deur tot deur, van de woonplaats des afzenders tot de plaats van bestemming.

— Het Hoogerhuis heeft in zijne jongste zitting tot de tweede lezing der door het Lagerhuis reeds aangenomen bill op het Indische bestuur besloten. Eene belangrijke discussie over de strekking der voordragt en de aard en behoeften der Indische staats- en volkshuishouding in het algemeen, ging dat besluit vooraf; doch ernstigen tegenstand vond de bill niet, zoodat zelfs geene hoofdelijke stemming gehouden is. Lord Derby, de leider der oppositie in het Hoogerhuis, was afwezend; maar door lord Malmesbury, die geenszins tot de invloedhebbende pairs behoort, liet hij zeggen dat hij met de bill niets wilde te doen hebben en de verantwoordelijkheid voor dezen slecht beraamden maatregel geheel aan Harer Majesteits regering overliet. Lord Ellenborough, de gewezen gouverneur-generaal van Indie, zeide dat hij de voordragt eene verbetering van het bestaande stelsel achtte en zich niet tegen dezelve verzetten zou, schoon zij niet was wat hij gewenscht had en de geheele hervorming der Indische huishouding, waarnaar hij bleef uitzien, aan eene welligt verre toekomst overliet. De bisschop van Oxford wenschte dat de vorming van Indische ambtenaren niet langer tot de academie van Haileybury met uitsluiting van andere inrigtingen van onderwijs beperkt werd: elk, meent hij, moet tot het eindexamen worden toegelaten, hetzij hij zijne bekwaamheid te Haileybury of elders had opgedaan; een denkbeeld hetwelk door den ministerielen *Globe* niet verwerpelijk geacht en door de *Times* met warmte aanbevolen wordt, terwijl anderen, die het behoud eener vaste inrigting voor de vorming van Oost-Indische ambtenaren aanraden, eene der bestaande universiteiten daarvoor geschikter achten.

Men twijfelt thans niet meer aan het doorgaan der Indische bill bij het Hoogerhuis, en ziet in de houding, welke de oppositie bij de beraadslaging der pairs over dit zoo gewigtig onderwerp aanneemt, een nieuw blijk van hare magteloosheid en van de kracht van het tegenwoordige bewind.

— Den 11den dezer zal het te Spithead vereenigde Britsche eskader door Koningin Victoria in oogenschouw worden genomen, en in hare tegenwoordigheid een spiegelgevecht houden. Dertig oorlogschepen van verschillende grootte zullen, zoo als men zegt, eene rol in dit grootsche schouwspel vervullen.

— De Londensche graanmarkt was op den jongsten marktdag in eene zeer kalme stemming en de prijzen waren iets lager.

NOORD-AMERIKA.

Aan de Londensche *Times* wordt uit New-York onder dagteekening van den 23sten Julij het volgende gemeld:

» De rust welke de Unie thans geniet en die duurzaam belooft te zijn, staat van twee zijden aan stoornis bloot; uit Cuba of uit Mexico zou een storm kunnen opkomen. Onze betrekkingen met Mexico zijn uiterst verwikkeld en teeder, en geven grond tot regtmatige bezorgdheid. De heer Davis, onze minister van oorlog, heeft onlangs in openbare redevoeringen eenen oorlogzuchtigen geest aan den dag gelegd. Een ander van onze bewindslieden, de heer Cushing, ging nog verder, en verklaarde dat uitbreiding onzer grenzen, waarbij hij gewapende ondernemingen van particulieren (anders gezegd vrijbuiters) geenszins uitsloot, niet alleen de staatkundige maar de bestemming der Vereenigde Staten was, een vereischte voor hen om te blijven bestaan. De gezegden dier beide mannen zijn door velen hier te lande met bevreemding en leedwezen gelezen, en menigeen begint ongerustheid of althans wantrouwen te gevoelen omtrent de denkwijze en vermoedelijke staatkunde van den President en zijn kabinet. Zelfs onder de demokratische partij, die zoo eenstemmig den heer Pierce tot het bewind verhief, bestaat vrij wat misnoegen; men hervindt in zijne handelingen zijne vroegere denkbeelden en toezeggingen niet, en inzonderheid wordt zijne keuze van hooge staatsambtenaren ongelukkig geacht. Indien de stemming der gemoederen niet verandert, zal de heer Pierce in de aanstaande maand December in het Congres harde woorden moeten hooren.

» Het schijnt dat de Mexicaansche regering aan den heer Sloo en zijne vennooten de concessie tot daarstelling eener communicatie tusschen de beide oceanen over de landengte van Tehuantepec alleen heeft gegeven, om zich te ontslaan van eene vroegere verbindtenis, op wier handhaving van de zijde der Vereenigde Staten aangedrongen werd. Doch nu reeds schijnt de onderneming van Sloo op twisten onder de deelnemers te zullen schipbreuk lijden. Alzoo zal de list aan de Mexicaansche regering weinig baten; en zal waarschijnlijk het gouvernement der Unie zijnen eisch om naleving der vroeger met Noord-Amerikaansche ondernemers aangegane verbindtenis op nieuw aandringen.

» Er zal eindelijk een nieuwe gezant der Unie naar Londen vertrekken, de heer Buchanan; doch hij ontvangt geene magtiging om te onderhandelen over het geschil betreffende de visscherij in de wateren der Britsche kolonien in Noord-Amerika. Deze zaak zal te Washington tusschen onzen minister van buitenlandsche zaken en den Britschen gezant behandeld, en, naar men vertrouwt, eerlang naar wensch geregeld worden.

» Alles belooft zeer overvloedige oogsten in de onderscheiden deelen der Unie. De tabak en katoen staan in de meeste oorden ongemeen goed, terwijl in het westen en het midden des lands op eene zeer ruime opbrengst van tarwe gerekend wordt. De algemeene bedrijvigheid is in eenen staat die voortdurende welvaart voorspelt. Het geld is overvloedig, het crediet vast, bankroeten zeldzaam, de toeneming van onzen in- en uitvoer voorbeeldeloos groot, de staatsfondsen hoog in prijs; de in Julij door spoorweg-maatschappijen, banken en vennootschappen voor fabriek- of mijnwerk-ondernemingen uitgekeerde dividenden waren over het algemeen ruim; en er heerscht allerwege vertrouwen op de duurzaamheid van dezen staat van zaken."

— In berigten uit Mexico die van Engelsche handelaren afkomstig zijn, wordt gezegd dat in den korten tijd sedert Santa Anna het hoog bewind weder aanvaardde, de hoop op hervorming en ware verbetering van 's lands toestand, die men op hem gevestigd had, reeds verdwenen is. Hij vestigde een op militair geweld steunend dictatorschap; de oude geldverspilling en de oneerlijkheid der staatsambtenaren duurden voort; het plan tot oprigting eener bank, hetwelk voor de finantien des lands veel goeds beloofde maar de comptabele ambtenaren aan strenger toezigt zou hebben onderworpen, had schipbreuk geleden; op de regten en belangen der staatsschuldeischers werd geen acht geslagen; wel waren bij het nieuwe toltarief de voornaamste verbodsbepalingen, zoo als het verbod van den invoer van katoenen goederen, opgeheven, doch door de dubbelhartigheid der regering was de heilzame werking dezer bepaling nagenoeg verijdeld. Intusschen was de natuurlijke rijkdom des lands blijkbaar in den vooruitgang die in de laatste jaren, niettegenstaande de regeringloosheid, op vele punten zich vertoonde.

ZUID-AMERIKA.

Een der Londensche dagbladen, de *Daily News* deelt berigten mede over de handelingen der wetgevende kamers van Brazilie, die, gelijk onlangs is gemeld, voor het eerst na de door de grondwet bepaalde ontbinding bijeengekomen zijn. Daaruit blijkt dat het ministerie de overgroote meerderheid der leden op zijne zijde heeft, en dat er naauwlijks eene eigenlijk gezegde oppositie bestaat. Het voor de regering gunstige antwoord op de troonrede is met eene groote meerderheid van stemmen aangenomen. Bij de behandeling van het adres zeide een der leden dat de regering een meer regtstreeksch aandeel in de aangelegenheden der Plata-landen behoorde te nemen. De minister van buitenlandsche zaken antwoordde, dat Brazilie geen regt had zich in de binnenlandsche aangelegenheden van onafhankelijke Staten te mengen; dat het alleen, waar het kon, zijne goede diensten in het belang der beschaving en der menschelijkheid aanwendde; en dat het hierdoor juist zijn overwigt in Zuid-Amerika steeds zag toenemen. Hij verklaarde verder, onder toejuiching der vergadering, dat 's lands belang en eer beide de uitroeijing van den slavenhandel vorderden. Inzonderheid vonden de pogingen der regering tot ontwikkeling van het verkeer en bevordering der welvaart, bijval bij de kamers.

BEURS-BERIGTEN. (*Naar officiele opgaven.*)

Parijs 6 Augustus: Fransche 3 pcts. rente fr. 77; idem $4^1/_2$ pcts. fr. 102.15.

Londen 6 Augustus: Engel. 3 pcts. gecons. $97^1/_8$ pct.; — Nederl. $2^1/_2$ pcts. $64^1/_4$ pct.; — idem 4 pct. $97^1/_4$ pct.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 8sten Augustus.*

Volgens opgave aan het Ministerie van Finantien is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen over de maand Julij jl. ontvangen aan suikeraccijns in hoofdsom, opcenten en zegel een bedrag van *twee en zestig duizend drie honderd vijf en negentig gulden, zeven en twintig en een halve cent.*

Laatstleden Zaturdag is de 38ste vergadering van de Algemeene Synode der Nederlandsche Hervormde Kerk op de gewone wijze gesloten.

Rhijnhoogte te Keulen: den 6den Augustus 10 voet 4 duim (10 voet Rhijnl.).

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Rijkstelegraaf.

BESTEDING.

Op Maandag, den 22sten Augustus 1853, des middags ten 12 ure, zal, door of van wege den Minister, en in tegenwoordigheid van de Commissie voor de Zaken van den Rijkstelegraaf, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Maastricht worden Besteed:

de Aanleg van de Electro-magnetische Telegraaflijn van Maastricht, over Valkenburg naar de Pruissische grenzen.

Deze Besteding geschiedt bij inschrijving, volgens Art. 25 van het Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing, behalve aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage en aan die van de Besturen der verschillende Provincien: te 's Gravenhage in de voornaamste Logementen, en op de plaatsen waar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken worden ter lezing gelegd, te Maastricht, Venlo, Roermond, Ameide, Amsterdam, Arnhem, Assen, Breda, Delft, Deventer, Dordrecht, Gorinchem, Groningen, Haarlem, Hardinxveld, 's Hertogenbosch, Nijmegen, Rotterdam, Schiedam, Sliedrecht, Tilburg, Utrecht, Vreeswijk, Zutphen en Zwolle.

Acht dagen voor de Besteding zijn nadere inlichtingen te bekomen bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat in Limburg.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

Provincie *Zeeland.*

AANBESTEDING.

Op Zaturdag den 20sten Augustus 1853, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Zeeland, of, bij deszelfs afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het Elfde District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Middelburg, worden Aanbesteed:

het Herstel der Los- en Ladingsplaats te Bath, behoorende aan de Administratie der In- en Uitgaande Regten, benevens het Onderhoud der werken tot den laatsten December 1853, met het leveren van alle vereischte Materialen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zeeland te Middelburg, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende acht dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het Elfde District, te Middelburg.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de *ijzeren Zeeton van pyramidalen vorm*, buiten *het Slijkgat van Goedereede* gelegen hebbende, en welke tot het ondergaan van benoodigde voorziening tijdelijk door eene gewone Zeeton vervangen is geweest, thans weder op de vorige merken en peilingen is herplaatst.

's Gravenhage, den 25sten Julij 1853.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

DROOGMAKING VAN HET HAARLEMMER-MEER.

Aanbesteding.

De Commissie van Beheer en Toezigt over de Droogmaking van het Haarlemmer-meer verwittigt de gegadigden, dat op Woensdag den 17den Augustus 1853, des middags ten 12 ure, aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, onder nadere goedkeuring, zal worden overgegaan tot de Aanbesteding in het openbaar, van:

1°. het schieten der Wegslooten en het opmaken der wegen langs de Hoofd- en Kruisvaarten in den Haarlemmermeer-polder, *in drie perceelen;*

2°. het bouwen van negen en veertig Houten Bruggen over de dwars- en streksche togten, ter voltooijing der gemeenschap tusschen de verschillende wegen van den Haarlemmermeer-polder, *in vier perceelen.*

De Besteding geschiedt alleen bij inschrijving, volgens artt. 10 en 11 van de bestekken.

De bestekken der bovengemelde Aanbesteding liggen, behalve aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, ter lezing op alle plaatsen alwaar gewoonlijk de bestekken in de provincien Zuid- en Noordholland ter lezing worden gelegd.

Nadere informatien, ook wegens de dagen van aanwijzing, zijn te bekomen bij den Ingenieur J. A. Beijerinck te Leyden.

GEVERS VAN ENDEGEEST.

OPENBARE VERKOOPING

aan 's Rijks werf der Marine te Vlissingen, op Dingsdag den 16den Augustus 1853, van eene partij Eiken en Dennen Brandhout, Schalen, Spaanders, Afbraak van Beschietwerk, en wat meer zal worden aangeboden.

Twee dagen vóór de verkooping zal alles ter bezigtiging op gemelde Werven gereed liggen.

Vlissingen, den 6den Augustus 1853.

De Directeur en Kommandant der Marine,
H. FERGUSON.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

** Burgemeester en Wethouders van Zalt-Boemel zullen, op Maandag den 15den Augustus aanstaande, des voormiddags ten elf ure, op het Raadhuis aldaar, in het openbaar bij inschrijving en opbod Aanbesteden:

eenige te doene verbetering en herstellingen aan de Aanlegplaats der Stoombooten; benevens het verhoogen van den Dam naar die Aanlegplaats, alles met Leverantien en Arbeidsloonen daaronder begrepen.

Het Bestek en de Voorwaarden van Aanbesteding zullen ter Stedelijke Secretarie ter visie liggen, en nadere informatien bij den Heer Gemeente-Architect te bekomen zijn.

Zalt-Boemel, 1 Augustus 1853.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Burgemeester,
J. Thooft.
Secretaris,
T. J. H. van Benthem van den Bergh.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

** Bij Vonnissen der Arrondissements-regtbank te Amsterdam, Eerste Kamer, van 25 Julij 1853, zijn, ter requisitie van den Officier van Justitie aldaar, ter zake van Krankzinnigheid onder Curatele gesteld *Johanna Dorothea Prinsen*, *Maria Rip*, *Henri La Chère* en *Gerrit Cantor*, laatst gewoond hebbende te Amsterdam, thans verblijf hebbende in het Gesticht Meerenberg.

Geschiedende deze Aankondiging ter voldoening aan art. 498 Burgerlijk Wetboek.

Amsterdam, den 5den Augustus 1853.

De Officier van Justitie,
F. F. Karseboom, *Subst.*

** Uit zes verschillende Vonnissen, door de Arrondissements-regtbank te Amsterdam den vijf en twintigsten Julij 1800 drie en vijftig gewezen, blijkt, dat *Trijntje Sjoukes Oosterbaan*, Huisvrouw van *Willem Fredrik Groever*, *Franciscus Bartholomeus Knippenberg*, *Bernardus Henricus ter Laar*, *George Fredrik Sporer*, *Petrus Wilhelmus Schiernecker* en *Gerrit Ficke*, allen wonende te Amsterdam, zich thans bevindende in het Gesticht Meerenberg te Bloemendaal, ter zake van Krankzinnigheid zijn gesteld onder Curatele.

Geschiedende hiervan aankondiging volgens de wet, door mij ondergeteekenden Procureur, als geoccupeerd hebbende voor de verzoekers *Willem Fredrik Groever*, *Catharina van Effen*, weduwe *Hermanus Knippenberg*, *Maria van Os*, Huisvrouw van *Bernardus Henricus ter Laar*, *Jan Paulus Sporer*, *Francina Maria Diephuijzen*, weduwe *Schiernecker* en *Gerrit Ficke*.

Amsterdam, 5 Augustus 1853.

[Kosteloos.] J. G. Kuhn.

** Uit zes verschillende Vonnissen, door de Arrondissements-regtbank te Amsterdam den 25sten Julij 1853 gewezen, blijkt, dat *Maria Hulsman*, Wed. *Willem Namink*, *Christina Sonnenberg*, *Maria Fransisca Wentholt*, *Jannetje Elisabeth Olie*, *Catharina Mero of Moro*, weduwe *Jan Fredrik Deeman*, en *Willem Hendrik Grimbergen*, allen wonende te Amsterdam, zich thans bevindende in het gesticht Meerenberg te Bloemendaal, ter zake van Krankzinnigheid zijn gesteld onder Curatele.

Geschiedende hiervan aankondiging volgens de wet, door mij ondergeteekenden Procureur, als geoccupeerd hebbende voor de Verzoekers *Petrus Wilhelmus Namink*, *Gerrit Buurt*, *Anna Maria Huijsink*, *Jesse Andries Olie*, *Everhardus Fredrik Deeman* en *Catharina de Vrij*.

Amsterdam, den 5den Augustus 1853.

[Kosteloos.] M. W. Luber, *Jr.*

Heden den eersten Augustus 1800 drie en vijftig, ten verzoeke van *Lambertus Kocken*, Arbeider, als in huwelijk hebbende *Maria van Huisseling*, en deze uit eigen hoofde, maritaal bijgestaan en gemagtigd, wonende te Demen, gemeente Dieden, Demen en Langel, bij geregistreerde dispositie der Arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch van dato 11 Maart 1853, gemagtigd ten deze kosteloos te mogen procederen en uit krachte van het verlof door dezelve Regtbank op daartoe ingediend request verleend, bij beschikking van dato 18 Maart 1853, geregistreerd, die tot hunnen Procureur stellen *Joannes Leonardus Schoenmaker*, te 's Hertogenbosch, heb ik Ondergeteekende *Philip Wouters*, Deurwaarder bij opgemelde Regtbank, wonende te 's Hertogenbosch,

ten *eersten male* Gedagvaard:

Johannes van Huisseling, laatst gewoond hebbende te Demen, gemeente voormeld, thans afwezig, mijn exploit doende bij aanplakking dezer aan de voorname deur der Vergaderplaats van bovengenoemde Regtbank, zullende een tweede afschrift bij afzonderlijk exploit aan het huis der gemeente Demen (Dieden, Demen en Langel) worden aangeplakt, terwijl ik een derde afschrift dezes aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij meergemelde Regtbank heb overgegeven, die het origineel dezes voor *gezien* geteekend heeft, en voorts bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-Courant* en *Provinciaal Dagblad van Noordbrabant*, als daartoe bij voormeld verlof aangewezen nieuwspapieren,

Om te verschijnen na verloop van drie maanden en wel op Woensdag den negenden November eerstkomende, des voormiddags ten tien ure, ter openbare audientie van voormelde Regtbank, in het Paleis van Justitie te 's Hertogenbosch; — ten einde

aangezien de Gedaagde in den jare 1800 zeven en twintig zijne voormelde woonplaats Demen heeft verlaten en, zoo men zegt, naar Noord-Amerika vertrokken is, zonder volmagt tot het waarnemen zijner zaken te geven of orde op het beheer van dezelve gesteld en zonder immer eenige tijding van zich gegeven te hebben;

aangezien er dus meer dan vijf jaren na zijn vertrek zijn verstreken, zonder dat bewijs is ingekomen van zijn aanwezen of zijn overlijden;

aangezien er alzoo Regtsvermoeden van Overlijden van den Gedaagde bestaat en de Eischers, als bloedverwanten, belang hebben, dat zulks bij vonnis door gemelde Regtbank worde verklaard en wel sedert ultimo 1800 zeven en twintig,

Mitsdien alsdan aan gemelde Regtbank, hetzij in persoon, of door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen te doen blijken; zullende bij gebreke daarvan door de Eischers worden voortgeprocedeerd als volgens de wet; wordende, voor zooveel noodig, het exploit van Dagvaarding van dato 5 April laatstleden ingetrokken en buiten effect gesteld.

De kosten van mij Deurwaarder zijn, in debet, een gulden vijf en zeventig cents zonder registratie.

P. Wouters.

** In het jaar achttien honderd drie en vijftig den vijfden Augustus, uit kracht van een Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Zutphen van den dertigsten Junij achttien honderd drie en vijftig, den zesden Julij daaraanvolgende op de grosse geregistreerd, en ten verzoeke van *Valentijn Vrijheid*, Winkelier, wonende te Zutphen, als in Huwelijk hebbende *Aaltjen Harmsen*, en deze laatste onder zijnen bijstand en magtiging, door wie woonplaats gekozen en Procureur gesteld wordt bij den heer mr. *Jacob Dam*, Procureur bij de Arrondissements-regtbank te Zutphen en wonende aldaar, heb ik ondergeteekende, *Gerrit Ebbink van Dick*, beëedigd Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank voornoemd, wonende te Zutphen,

de *derde* openbare Dagvaarding gedaan aan *Hermanus Harmsen*, laatstelijk gewoond hebbende te Zutphen, doch in het jaar achttien honderd twaalf van daar vertrokken zonder volmagt achtergelaten of in het beheer zijner goederen voorzien te hebben,

Om te verschijnen ter Teregtzitting van de Arrondissements-regtbank voormeld op Donderdag den zeventienden November achttien honderd drie en vijftig, des voormiddags ten tien ure, ten einde behoorlijk van zijn aanwezen te doen blijken, bij gebreke waarvan door mijne requiranten zal worden eisch gedaan en geconcludeerd, dat:

aangezien de Gedaagde na in achttien honderd elf in Fransche dienst getreden en aldaar te zijn ingelijfd bij het 1ste bataillon Ouvriers militaires gezegd du Danube, daarop, na een kort verlof in achttien honderd twaalf, zonder achterlating van volmagt tot het waarnemen zijner zaken, het Vaderland heeft verlaten;

aangezien sedert dien tijd geen berigt van zijn dood of leven is ingekomen, terwijl een zijner krijgsmakkers, met name *Antoni Roelofsen*, Timmerman wonende te Zutphen, bij Acte verleden den derden September achttien honderd twee en vijftig voor den Notaris *H. F. Lulofs* te Zutphen en getuigen, daags daaraanvolgende behoorlijk geregistreerd, heeft verklaard sinds half Augustus achttien honderd twaalf, als wanneer hij zelf gevangen genomen werd, niets meer van hem vernomen te hebben, waarom hij vermoedt dat de Gedaagde toen of wat later in Rusland is omgekomen,

Het der Regtbank moge behagen te verklaren, dat er ten aanzien van den Gedaagde Regtsvermoeden van Overlijden bestaat sedert den eersten Januarij achttien honderd dertien, met veroordeeling in de kosten.

Van dit exploit heb ik Ondergeteekende Deurwaarder twee afschriften aangeplakt, te weten: een aan de hoofddeur van de Gehoorzaal der Arrondissements-regtbank te Zutphen en een aan het Gemeentehuis ter zelver stede op de plaats aldaar voor de aanplakkingen bestemd, zoomede een afschrift van hetzelve overhandigd aan den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie bij welgemelde regtbank, daartoe exploit doende aan Zijn Edel Achtbare's Parket en sprekende met Zijn Edel Achtbare in persoon, die het oorspronkelijke met *gezien* heeft geteekend, terwijl deze Dagvaarding mede geplaatst zal worden in de *Staats-courant* der Nederlanden en in de Zutphensche Courant, waartoe bij het bovengemelde Vonnis der regtbank uitdrukkelijk aangewezen.

De kosten bedragen acht gulden zeven en veertig cents.

G. Ebbink van Dick, *Deurwaarder.*

** Bij Acte in dato 2 Augustus 1853 voor den Edel Achtbaren Heer Regter van het Eerste Kanton, Arrondissement Amsterdam, gepasseerd, behoorlijk geregistreerd, heeft *Abraham van Isaac Mendes da Costa* aan zijnen Minderjarigen Zoon *Isaac van Abraham Mendes da Costa* Handligting verleend, om te handelen in Tabak, en zulks ingevolge Art. 480 in verband met Art. 484 van het Burgerlijk Wetboek.

** Bij Onderhandsche Acte den 25sten Julij 1853 te Dordrecht geteekend, behoorlijk geregistreerd, en ter griffie der Arrondissements-regtbank aldaar ingeschreven, hebben de Erfgenamen van wijlen den heer *Jan Willem Moll* Bartholomeuszoon, gewoond hebbende en overleden te Dordrecht, en aldaar onder de Firma van *Willem van Eijl en Zoon*, gedreven hebbende eene Winkel-Affaire en Handel in Tabak, Snuif, Koffij, Thee en andere waren, toegestemd, dat de voorschreven Firma worde aangehouden door den ondergeteekenden *Wouter Willem Verkerk*, wonende te Dordrecht, doch zulks niet anders dan onder uitdrukkelijke bepaling, dat zij nimmer aansprakelijk zullen zijn voor eenige handeling of verbindtenis, door den ondergeteekenden *Wouter Willem Verkerk*, onder die Firma aangegaan en gesloten. — De Ondergeteekende, voormelde Affaire en Handel overgenomen hebbende en de Firma van *Willem van Eijl en Zoon* zullende aanhouden, doet daarvan openbare bekendmaking ingevolge de Wet.

Dordrecht, den 7den Augustus 1853.

W. W. Verkerk.

KOLONIE SURINAME.

Ingevolge van Art. 2 der Publicatie van den 27/28sten December 1839, (Gouvernementsblad van dat jaar nº. 17), worden bij deze door mij Opgeroepen alle degenen, welke mogten vermeenen, hetzij als Erfgenaam of uit welken titel ook, regt of aanspraak te hebben op de ongereclameerde batige saldo's van de volgende Boedels, in dewelke de Dictums dertig jaren en langer zijn geobtineerd, als:

Boedel	*Willem Mali* Jr.	f 120.60
„	*J. C. Meurs*, Wed. Mr. *Jan Planteau.*	151.28
„	*Kilian Schubert*	5,603.07
„	*David Matthias Petri*	166.91
„	*August Wilhelm Schlichting*	179.34
„	*Medea van Nepveu*	149.59

Ten einde binnen den tijd van drie jaren, te rekenen van heden, in maniere als bij Art. 3 der opgemelde Publicatie voorgeschreven, zich deswege aan te melden, op poene dat die gelden als gepraescribeerd aan 's Rijks Schatkist zullen vervallen.

Paramaribo, 13 Junij 1853.

De Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels,
Chs. Lionarons.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.